

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 2

Суми
Сумський державний університет
2016

Актуальні питання теоретичної та практичної медицини : збірник тез А43 доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених, том 1. м. Суми, 21–22 квітня 2016 року. – Суми : Сумський державний університет, 2016. – 331 с.

У збірнику подані тези доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Актуальні питання теоретичної та практичної медицини» (посвідчення № 703 від 22 грудня 2015 р., видане УкрІНТЕІ). Матеріали конференції охоплюють питання експериментальної морфології, патологічної анатомії, теоретичної та профілактичної медицини, а також багатьох напрямів клінічної медицини.

ЗАХВОРЮВАНІСТЬ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ СЕРЕД МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Олещенко Г. П., Климовець М. М. - магістрант, Яшукова Є. В. – студ.

Науковий керівник – проф., д.мед.н. Дужий І. Д.

СумДУ, Медичний інститут,

кафедра загальної хірургії, радіаційної медицини та фтизіатрії

Туберкульоз залишається не лише нагальною медичною проблемою, а й індикатором соціального благополуччя населення. Не дивлячись на широке впровадження заходів інфекційного контролю у медичних закладах, захворюваність медичних працівників цією недугою викликає занепокоєння.

Так, якщо до 1990 року реєструвалося близько 30 випадків захворювання на рік по усій країні, то до 2000 року цей показник зріс у 15 разів. У зв'язку з цим медичні працівники складають лівову частку групи ризику. Особи з професійним контактом мають більшу схильність до розвитку хвороби у 15 разів.

Мета та завдання – дослідити у динаміці захворюваність на туберкульоз серед медичних працівників Сумської області.

Матеріали та методи. Нами проаналізовано захворюваність на туберкульоз медичних працівників загально-лікувальної мережі (ЗЛМ) та протитуберкульозних закладів (ПТЗ) області у 2009-2014 роках. У дослідження бралася захворюваність на нові випадки туберкульозу без урахування рецидивів.

Результати та їх обговорення.

У 2009 році загальна захворюваність на нові випадки туберкульозу склала 50,3 на 100 тис. населення, а у 2014 – 54,1. У свою чергу захворюваність медичних працівників у 2009 році ставила 4,7 на 10 тис. працівників закладів охорони здоров'я (ЗОЗ). У 2014 році вона становила 2,4 на 10 тис. працівників. Пік захворюваності мав місце у 2011 році: 7,5 на 10 тис. працівників ЗОЗ. Даний показник відповідає піковій загальній захворюваності населення у цей рік – 57,2 на 100 тис. населення. Таким чином, на тлі поступового зростання загальної захворюваності на туберкульоз усього населення спостерігалось зниження захворюваності медичних працівників.

Поряд із цим працівників ПТЗ поміж усіх медичних працівників, що захворіли на туберкульоз за досліджений період зменшилася із 45,5% у 2010 до 6,3% у 2011 році. Протягом 2013-2014 років випадків захворювання працівників ПТЗ не було. За досліджений період кількість захворілих працівників ЗЛМ склала 78,9% проти 21,1% поміж працівників ПТЗ, що більше у 3,7 рази ($P < 0,05$).

Проте такі дані не надто втішні у перерахунку на 10 тис. працівників фтизіатричної служби області. У 2009-2014 роках захворюваність поміж них становила 157,1; 257,7; 41,2; 146,2; 0 та 0 відповідно.

Не дивлячись на позитивну динаміку захворюваності медичних працівників в останні роки у цілому, питання професійного туберкульозу не втрачає своєї актуальності. Проблема захворюваності працівників ЗЛМ пов'язана із відсутністю «настороженості» стосовно туберкульозу.

АНАЛІЗ ВПЕРШЕ ВИЯВЛЕНИХ ХВОРИХ НА ПОЗАЛЕГЕНЕВІЙ ТУБЕРКУЛЬОЗ У СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ ЗА 2012-2014 РОКИ

Олещенко Г. П., Білогрива В. О. – інтерн, Юрченко О. П. – студ.

Науковий керівник – проф., д.мед.н. Дужий І. Д.

СумДУ, Медичний інститут,

кафедра загальної хірургії, радіаційної медицини та фтизіатрії

Незважаючи на певну стабілізацію захворюваності на туберкульоз, це соціально-небезпечне захворювання продовжує носити характер епідемії.

Поряд із цим, щороку зростає кількість та питома вага хворих на позалегенові локалізації процесу.

Мета дослідження – прослідкувати розподіл хворих на туберкульоз залежно від локалізації процесу.

Матеріали і методи – нами проаналізовано випадки вперше діагностованого туберкульозу у Сумській області за 2012-2014 роки.

Результати та їх обговорення.

Протягом досліджуваного періоду виявлено 1908 хворих на активний вперше діагностований туберкульоз. Поміж них було 1370 осіб чоловічої статі (71,8%) та 538 – жіночої (28,2%).

Переважає більшість хворих мали легеневу локалізацію туберкульозного процесу – 1684 (88,3%) особи. У 224 хворих (11,7%) виявлено туберкульоз інших органів. За локалізацією найбільш часто трапився туберкульозний плеврит, що складало 51,8% усіх позалегенових форм туберкульозу та 6,1% від загальної кількості хворих. Поміж цими 116 хворими переважали чоловіки – їх було 73 (62,9%), жінок – 43 (37,1%).

Друге місце за частотою реєстрації належить туберкульозу кісток та суглобів, кількість яких склала 56 (24,6%) осіб, 33 з яких чоловічої статі, 23 – жіночої. Отже, питома вага хворих на кістково-суглобовий туберкульоз становить четверту частину від усіх вперше виявлених на позалегенові форми та майже 3% від усіх вперше зареєстрованих. При цьому 22 (39,3%) хворих мали ураження хребта. За статевими ознаками вони розподілені таким чином: 16 (72,6%) чоловіків та 6 (27,3%) жінок.

Майже 14% або 31 особа поміж хворих на позалегеновий туберкульоз мала туберкульоз сечостатевої системи, превалюючи більшість з яких – 93,5% – чоловіки (29 хворих).

Решта осіб – 21 (9,4%) мали туберкульоз іншої локалізації: нервової системи, периферійних лімфатичних вузлів, туберкульоз внутрішньо-грудних лімфатичних вузлів та туберкульоз бронхів.

Таким чином, поміж вперше виявлених хворих на туберкульоз найбільш часто зустрічається туберкульоз легень. Поміж вражень позалегенових органів більше половини припадає на туберкульоз плеври – 51,8%; 25% – на кістково-суглобовий туберкульоз, з яких близько 40% на спондиліт; 14% осіб страждало на сечостатевий туберкульоз, а 9,4% – на туберкульоз інших локалізацій. У кожній групі захворювань переважали особи чоловічої статі.

УРАЖЕННЯ КІСТОК СКЕЛЕТУ НИЖНІХ КІНЦІВОК ПРИ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТИ

*Хандога В. С. *, Кириченко М. О. – студ.*

Науковий керівник – к.мед.н. Шевченко Ю.Ю.

СумДУ, Медичний інститут,

кафедра загальної хірургії, радіаційної медицини та фіззіатрії

**Сумська центральна клінічна лікарня*

Актуальність: Проблему цукрового діабету (ЦД) в усіх країнах світу визначають як медико-соціальну у зв'язку з широким розповсюдженням цього захворювання.

Ушкодження кісткової тканини належить до пізніх ускладнень ЦД і трапляється у 42,9-58% хворих на ЦД 1-го типу та у 24-37,7% хворих на ЦД 2-го типу. Не є однозначними дані літератури щодо поширеності деструктивних змін кісток при ЦД, вплив змін судинного русла та стажу хвороби на виникнення та ступінь прояву процесів остеолізу. З огляду на це, дослідження даного питання є актуальною проблемою і потребує більш детального вивчення.

Мета: визначити поширеність деструктивних процесів залежно від типу ЦД, провести кореляцію між процесами остеолізу та змінами судинного русла, стажем та компенсацією перебігу основного захворювання.

Матеріали та методи: Ретроспективно нами було обстежено та проаналізовано 75 історій хвороб пацієнтів, які знаходились на стаціонарному лікуванні у судинному та ендокринологічному відділеннях Сумської обласної клінічної лікарні протягом 2014 року. Усім хворим виконана рентгенографія скелету нижніх кінцівок у двох проекціях на